17 Ιανουαρίου 2014

Ουρές για ιερό σκοπό

/ Ειδήσεις και Ανακοινώσεις



Πηγή: Daria Kozyreva

Πρόσφατα μεταφέρθηκε από το Άγιο Όρος στη Μόσχα ένα από τα σημαντικότερα χριστιανικά κειμήλια, τα «Δώρα των μάγων». Έξω από το Ναό του Σωτήρα σχηματίστηκε τεράστια ουρά χιλιάδων ανθρώπων που περίμεναν έως και εννέα ώρες για να προσκυνήσουν.

Παραμονές των ρωσικών Χριστουγέννων, πλήθος Ρώσων σχημάτισε ουρές για να μπούν στον καθεδρικό ναό του Σωτήρος στη Μόσχα. Η επιθυμία των Μοσχοβιτών ήταν τόσο μεγάλη να προσκυνήσουν τα «Δώρα των μάγων», ώστε συγκεντρώθηκε τόσο πολύς κόσμος, που στην περιοχή γύρω από το ναό διακόπηκε η κυκλοφορία, ενώ υπήρχε έντονη παρουσία της αστυνομίας και μονάδων των πρώτων βοηθειών. Η ατέλειωτη σειρά σταματούσε στις μεταλλικές μπάρες μερικά μέτρα από το ναό και ήταν μοιρασμένη σε τμήματα, ώστε να μπαίνει μετά από κάποια ώρα ένας αριθμός από τους πιστούς που βρίσκονταν εγγύτερα στην εκκλησία. Όλοι ήταν χαμογελαστοί, και οι αστυνομικού ευγενικοί.



Πηγή: Daria Kozyreva

Η RBTH μίλησε με τους πιστούς, οι οποίοι εξήγησαν ποια ήταν τα κίνητρά τους.

-«Γιατί βρίσκεστε σε αυτή την εξαντλητική ουρά;», ρωτώ δυο γυναίκες με εμφανή την έκφραση της πνευματικότητας στα πρόσωπά τους.



Πηγή: Daria Kozyreva

-«Είναι οι δυσκολία που επιβάλλεται να υπερνικήσεις, προκειμένου να φτάσεις στο ιερό κειμήλιο», αναφέρει η μία από αυτές. «Αν έρθεις και σε βάλουν κατευθείαν μέσα, μάλλον δεν θα αισθανθείς τόση ευλογία. Ενώ όταν έχεις μοχθήσει ... Είναι στη φύση της Ορθοδοξίας. Οι Αγιοι πραγματοποιούσαν άθλους. Ετσι, και ο Ορθόδοξος πιστός πρέπει λιγάκι να δυσκολευτεί, προκειμένου να λάβει κάτι».

Εξαιτίας της μεγάλης ουράς, υπάρχουν πάρα πολλοί αστυνομικοί, άνδρες των ΜΑΤ, προσωπικό των πρώτων βοηθειών και των υπηρεσιών του υπουργείου Εκτάκτων Καταστάσεων. Προφανώς, για διατηρείται η τάξη, και βέβαια για να αποφευχθούν οποιοιδήποτε κίνδυνοι για το ίδιο το πλήθος. Πέφτει ένα απωθητικό ψιλόβροχο. Μπροστά, οι «ατέλειωτοι» λευκοί τοίχοι και οι χρυσοί τρούλοι του ναού.



Πηγή: Daria Kozyreva

Για ώρες

-«Κουραστήκατε να περιμένετε;», ρωτάω.

-«Κουραστήκαμε και παγώσαμε...», απαντούν.

Στο δρόμο κατά μήκος του περιφραγμένου χώρου υπάρχει κόσμος που προσπαθεί να τρυπώσει χωρίς να περιμένει στην ουρά. Κάποιες γιαγιάδες έχουν περικυκλώσει έναν άντρα των ΜΑΤ και τον παρακαλούν να τις αφήσει να περάσουν επειδή έχουν προβλήματα υγείας. Λίγο πιο πέρα μια ηλικιωμένη φωνάζει κραδαίνοντας την υφασμάτινη τσάντα της: «Γιατί τέτοια στάση απέναντι στον κόσμο;! Γιατί δεν υπάρχει καμία πληροφόρηση και περιμένουμε τόσο πολύ;». Κάπου από το βάθος μια θυμωμένη γυναικεία φωνή διαμαρτύρεται έντονα ότι στέκονται τόσο πολύ επειδή κάποια άτομα με ειδικές άδειες περνούν τακτικά χωρίς να περιμένουν στη σειρά. Είναι πραγματικά σκληρή τόση αναμονή, αλλά αυτό συμβαίνει επειδή αυτοί που θέλουν να μπουν στο ναό είναι χιλιάδες.

Κάποιοι πολίτες πλησιάζουν με τα αυτοκίνητά τους και ρωτούν όλο απορία τι συμβαίνει.

-«Είναι ουρά για ιερό κειμήλιο».

-«Τι κειμήλιο;».

Δυο άλλες ηλικιωμένες έχουν πιάσει την κουβέντα, πίνοντας το τσάι που προσφέρουν εθελοντές.

-«Δεν πήρα μαζί τον εγγονό μου γιατί δεν θα άντεχε. Αν και του αρέσουν πάρα πολύ αυτά. Τα βράδια διαβάζουμε μαζί προσευχές! Με ρωτάει: Τώρα γιαγιά δεν θα δω κανένα άσχημο όνειρο ε;».

Η σειρά κινείται, οι αστυνομικοί ανοίγουν το περίφραγμα. Ο κόσμος τότε τρέχει, σχεδόν σπρώχνοντας ο ένας τον άλλο, καθώς όλοι ξέρουν ότι από το επόμενο περίφραγμα θα περάσουν μόνο αυτοί που θα βρεθούν λίγες δεκάδες μέτρα από αυτό. Αυτά τα συχνά τρεξιματάκια κάνουν ορισμένους να χαμογελούν.

-«Σιγά-σιγά!» Λέει ευγενικά με το μεγάφωνο ένας αστυνομικός. «Δεν τρέχουμε, δεν σπρωχνόμαστε!».



Πηγή: Daria Kozyreva

-«Περιμένετε ώρα;», ρωτώ κάποιον.

-«Φρίκη! Από τις 8 το πρωί! Εδώ και 4 ώρες δεν έχουμε προχωρήσει καθόλου!».

-«Μήπως τότε να πηγαίνατε σπίτι;».

-«Τι λέτε! Εδώ περιμέναμε τόση ώρα!».

Δίπλα είναι το Μετρό, η στάση των λεωφορείων. Η ουρά κινείται αργά κατά μήκος του ποταμού Μόσχοβα. Αριστερά βρίσκονται μεγάλα δοχεία με πόσιμο νερό, υπαίθριο γρήγορο φαγητό, πλαστικές καμπίνες για τουαλέτες. Απέναντι από το δρόμο δεσπόζουν μεγάλες αυλές και πολυτελή γραφεία και σπίτια.



Πηγή: Daria Kozyreva

Θαύματα

Συνομιλώ με τη Λίντια που είναι 66 ετών, και τη φίλη της Λένα που είναι 73.

-«Ακούσατε τίποτα για έναν επιστήμονά μας που δημιούργησε μια θαυματουργή συσκευή η οποία θεραπεύει;», αναφέρει η Λίντια. «Έγραψε σε φορητές συσκευές αποθήκευσης στοιχεία από θαυματουργές εικόνες!».

Η Λίντια και η φίλη της συνεχίζουν να βρίσκονται μαζί μου. Είναι πολύ κεφάτες, τα μάτια τους λάμπουν.



Πηγή: Daria Kozyreva

-«Πιστεύετε ότι πολλοί εδώ στέκονται περιμένοντας κάποιο θαύμα;».

-«Πιστεύω πως όλοι. Μια και ο κόσμος θέλει να πιστεύει σε κάτι. Άλλοτε πίστευαν στον Στάλιν, στον Λένιν, σε κάθε εποχή και σε κάθε τόπο οι άνθρωποι σε κάτι πιστεύουν. Στην ψυχή μας εμένα και της Λένα, ζει η πίστη. Ότι θα κουραστούμε, θα σταθούμε όρθιες και θα τέλος θα δούμε τι χάρισαν στον ίδιο τον Κύριο. Το χάρισαν στον Θεό, και θέλουμε να το δούμε με τα μάτια μας, να το αγγίξουμε. Να δούμε τι χάρισαν πριν από τόσους πολλούς αιώνες, και τι δώρα έδωσαν στον Χριστό! Και τι θα ήταν καλύτερο να κάνουμε; Να ψήσουμε τυρόπιτα ή να δούμε τηλεόραση;».

Η ζώνη της Παναγίας



Πηγή: Daria Kozyreva

Στην αρχή της ουράς στέκεται η 18χρονη Αλιόνα με ένα μοδάτο μπουφάν έντονου ροζ χρώματος, ξεχωρίζοντας από τις ηλικιωμένες τις φίλες.

-«Γιατί βρίσκεσαι εδώ;».

-«Θέλω να αγγίξω το άγιο κειμήλιο». Η Αλιόνα έχει ένα ρομαντικό χαμόγελο, ενώ δίπλα της βρίσκεται ο επίσης συμπαθής φίλος της. «Προκειμένου να αισθανθώ αυτή την ευλογία. Μεγάλωσα από μικρή σε οικογένεια πιστών ανθρώπων, πηγαίνουμε στην εκκλησία, και κοινωνούμε τη θεία κοινωνία. Ακόμη και όταν απλά έρχεσαι στο ναό νιώθεις σαν να σου έχει φύγει ένα βάρος από πάνω σου. Το ίδιο και εδώ. Πρόπερσι όταν είχαν φέρει την Αγία Ζώνη της Παναγίας, είχα πάει και πάλι, και όταν την προσκύνησα, πραγματικά ένιωσα πιο ελαφριά. Μοίραζαν τότε κάποια μικρά συμβολικά αντίγραφα της Ζώνης που τα είχαν ευλογήσει με αυτή. Μέχρι σήμερα, όταν κάτι δεν μου πάει καλά ή πονάει το κεφάλι, το φιλώ και όλα γίνονται καλά».

-«Θα σταθείς κι εσύ 9 ώρες;».

-«Θα σταθώ», απαντά η Αλιόνα με σταθερή φωνή. «Αν σήμερα δεν προλάβουμε, αύριο συμφωνήσαμε να έρθουμε στις 4.30 το πρωί».

Από το Ναό ο κόσμος δεν βγαίνει πλέον σε μαζικό σχηματισμό, αλλά πιο χαλαρά, με κουρασμένα πρόσωπα που πάνω τους είναι ζωγραφισμένη η ένταση από την ταλαιπωρία.

-«Πόση ώρα περιμένατε», ρωτώ δύο γυναίκες που φαίνονται συγκεντρωμένες στις σκέψεις τους.

-«Οκτώ ώρες».



Πηγή: Daria Kozyreva

-«Ποια είναι τα συναισθήματά σας; Άξιζε να σταθείτε στην ουρά τόσο πολύ;».

Οι γυναίκες άξαφνα αφυπνίζονται και χαμογελούν σαν άνθρωποι, οι οποίοι πήραν μια τεράστια ευχαρίστηση.

-«Φυσικά και αξίζει! Ήρθαμε από μακριά, από την πόλη Βαρόνιεζ, για να προσκυνήσουμε το ιερό κειμήλιο ...»

Συνεχίζουν το δρόμο τους, ενώ η κούραση και ένταση επιστρέφει στα πρόσωπά τους...

Γιούλια Γκούτοβα

Πηγή:rbth.gr